

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

Lao People's Democratic Republic
Peace Independence Democracy Unity Prosperity

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ **Biotechnology Safety Law**

ຈັດພິມໂດຍ: ສະຖາບັນນິເວດວິທະຍາ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ,
ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ
ສົມທົບກັບ ກົມໂຄສະນາອົບຮົມກົດໝາຍ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ

Printed by: Biotechnology and Ecology Institute
Ministry of Science and Technology
In Coordination with Dissemination Law Department
Ministry of Justice

2014

(ສະຫງວນລິຂະສິດ)

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ
ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

2014

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 017/ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

**ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ**

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 3 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫລັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 6 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ໃນວາລະ ກອງປະຊຸມຕອນບ່າຍ ຂອງວັນທີ 18 ທັນວາ 2013

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເທັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.
- ມາດຕາ 2 ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18 ທັນວາ 2013
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 058/ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28.01.2014

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

**ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກູ້ວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ
ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ**

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມມະຕິກົດລະບຽບຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະບັບເລກທີ 017/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2013;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະບັບເລກທີ 08/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 23/01/ 2014.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1. ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.
- ມາດຕາ 2. ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ຈູມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາລະບານ

	ໜ້າ
ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ.....	1
ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ.....	1
ມາດຕາ 2 ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....	2
ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ.....	2
ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຄວາມປອດໄພ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....	4
ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຄວາມປອດໄພ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....	5
ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ.....	5
ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ.....	6
ພາກທີ II ວຽກງານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....	6
ໝວດທີ 1 ປະເພດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ.....	6
ມາດຕາ 8 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....	6
ມາດຕາ 9 ປະເພດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....	6
ມາດຕາ 10 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາວິທະຍາສາດ ພື້ນຖານ.....	7
ມາດຕາ 11 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາວິທະຍາສາດນຳໃຊ້.....	7
ມາດຕາ 12 ການຄົ້ນຄວ້າຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....	7
ໝວດທີ 2 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ.....	7
ມາດຕາ 13 ບູລິມະສິດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ.....	7
ມາດຕາ 14 ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ ດ້ານຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ.....	8
ມາດຕາ 15 ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ ດ້ານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.....	8
ມາດຕາ 16 ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ ດ້ານສາທາລະນະສຸກ.....	9

ມາດຕາ 17 ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ ດ້ານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ.....9	9
ມາດຕາ 18 ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.....9	9

ໝວດທີ 3 ການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....9	9
ມາດຕາ 19 ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....10	10
ມາດຕາ 20 ຮູບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....10	10

ໝວດທີ 4 ການປົກປ້ອງ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ.....10	10
ມາດຕາ 21 ສິດທິບັດດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....10	10
ມາດຕາ 22 ພູມປັນຍາພື້ນບ້ານອັນເປັນມູນເຊື້ອ.....10	10
ມາດຕາ 23 ການກ່າຍແບບພັນທຸກຳມະນຸດ.....11	11
ມາດຕາ 24 ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການແບ່ງປັນສິດຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ.....12	12
ມາດຕາ 25 ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ.....12	12

ພາກທີ III ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....12	12
ມາດຕາ 26 ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....12	12
ມາດຕາ 27 ການຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແລະ ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ.....13	13
ມາດຕາ 28 ລະບຽບການທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີກັບການວິເຄາະ ຄວາມສ່ຽງ.....13	13

ໝວດທີ 1 ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....13	13
ມາດຕາ 29 ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....13	13
ມາດຕາ 30 ຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ14	14
ມາດຕາ 31 ເບົາໝາຍຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.....15	15

ໝວດທີ 2 ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....16	16
ມາດຕາ 32 ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....16	16

ມາດຕາ 33 ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ.....	16
ມາດຕາ 34 ວິທີການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ....	17

ໝວດທີ 3 ການສື່ສານຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ..... 19

ມາດຕາ 35 ການສື່ສານຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ.....	19
ມາດຕາ 36 ການພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລະ ການສື່ສານກ່ຽວກັບ ຜົນການຕົກລົງ.....	19
ມາດຕາ 37 ການທົບທວນຄືນການຕົກລົງ.....	21
ມາດຕາ 38 ການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນໃໝ່.....	22
ມາດຕາ 39 ການສະເໜີອອກຄຳສັ່ງ.....	22

ພາກທີ IV ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ

ການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງມວນຊົນ..... 23

ມາດຕາ 40 ການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.....	23
ມາດຕາ 41 ຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ.....	23
ມາດຕາ 42 ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນ.....	24
ມາດຕາ 43 ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າ....	24
ມາດຕາ 44 ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....	24

ພາກທີ V ຂໍ້ຫ້າມ..... 25

ມາດຕາ 45 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ.....	25
ມາດຕາ 46 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງລັດ.....	25
ມາດຕາ 47 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຜູ້ປະກອບການ.....	26

ພາກທີ VI ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ..... 26

ມາດຕາ 48 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.....	26
ມາດຕາ 49 ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ.....	26
ມາດຕາ 50 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ.....	27

ມາດຕາ 51 ການແກ້ໄຂ ໂດຍອີງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ.....	27
ມາດຕາ 52 ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.....	27
ມາດຕາ 53 ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.....	27

**ພາກທີ VII ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ
ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....27**

ມາດຕາ 54 ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....	27
ມາດຕາ 55 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງ ຄະນະກຳມະການ ແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....	28
ມາດຕາ 56 ໂຄງປະກອບຂອງ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....	28
ມາດຕາ 57 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....	29
ມາດຕາ 58 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຄະນະປະສານງານ ດ້ານວິຊາການ.....	30
ມາດຕາ 59 ໂຄງປະກອບຂອງຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ.....	30
ມາດຕາ 60 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະປະສານງານດ້ານ ວິຊາການ.....	31

ພາກທີ VIII ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ.....32

**ໝວດທີ 1 ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
ຊີວະພາບ.....32**

ມາດຕາ 61 ອົງການຄຸ້ມຄອງ.....	32
ມາດຕາ 62 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.....	32
ມາດຕາ 63 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ.....	34

ມາດຕາ 64 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ, ເທດສະບານ.....	36
ມາດຕາ 65 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ.....	37

ໝວດທີ 2 ການກວດກາວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.....	38
ມາດຕາ 66 ອົງການກວດກາ.....	38
ມາດຕາ 67 ເນື້ອໃນການກວດກາ.....	38
ມາດຕາ 68 ຮູບການການກວດກາ.....	38

ພາກທີ IX ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	39
ມາດຕາ 69 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ.....	39
ມາດຕາ 70 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	39
ມາດຕາ 71 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ.....	39
ມາດຕາ 72 ມາດຕະການທາງວິໄນ.....	39
ມາດຕາ 73 ມາດຕະການປັບໃໝ.....	40
ມາດຕາ 74 ມາດຕະການທາງແພ່ງ.....	40
ມາດຕາ 75 ມາດຕະການທາງອາຍາ.....	41
ມາດຕາ 76 ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ.....	41

ພາກທີ X ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ.....	41
ມາດຕາ 77 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	41
ມາດຕາ 78 ຜົນສັກສິດ.....	41

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 39/ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18 ທັນວາ 2013

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າ, ການພັດທະນາ, ການຄອບຄອງ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຊຶ່ງເກີດຈາກການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ທີ່ອາດມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ ຂອງຊີວະນາໆພັນ ແນໃສ່ຈຳກັດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແມ່ນ ການຮັບປະກັນ ໃນການຈຳກັດ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນ ແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນ ຂອງການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງແບບວິທະຍາສາດ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະ ພາບ ເປັນພື້ນຖານ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ** ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ອົງຄວາມຮູ້ດ້ານ ວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ລະບົບຊີວະວິທະຍາ ຫຼື ສ່ວນປະກອບ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດນັ້ນ ເພື່ອນຳມາສ້າງ ຫຼື ປ່ຽນແປງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຂະບວນການປຸງແຕ່ງສະເພາະ ໃດໜຶ່ງ;
2. **ອົງຄວາມຮູ້** ໝາຍເຖິງ ລະບົບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ການຄົ້ນຄວ້າ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ;
3. **ຊີວະພາບ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ຊຶ່ງໄດ້ສະ ແດງອອກດ້ວຍການປ່ຽນແປງຮູບພາບ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະຄວາມ ຫຼາກຫຼາຍ ຂອງຊີວະນາໆພັນ;
4. **ຊີວະນາໆພັນ** ໝາຍເຖິງ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊະນິດພັນພືດ, ສັດ ແລະ ຈຸລິນຊີ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທຳມະຊາດໃດໜຶ່ງ;
5. **ຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ** ໝາຍເຖິງ ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆ ຂອງ ຊີວະນາໆພັນ ສາມາດຖ່າຍທອດລະຫັດດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ເປັນ ຄຸນລັກສະນະພື້ນຖານ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນຂອບເຂດລະບົບ ນີ້ເວດໃດໜຶ່ງ;
6. **ພັນທຸກຳ** ໝາຍເຖິງ ຄຸນລັກສະນະພື້ນຖານຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ ເປັນລະຫັດໃນການສືບທອດ ຫຼື ການສົ່ງຕໍ່ຈາກລຸ່ມໜຶ່ງ ໄປສູ່ ອີກລຸ່ມໜຶ່ງ;
7. **ລະບົບນິເວດ** ໝາຍເຖິງ ສາຍກ່ຽວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທັງທາງ ບວກ ແລະ ທາງລົບ ລະຫວ່າງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ຊຶ່ງຄົງຕົວຢູ່ຕາມທຳມະຊາດ;

8. ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະນະດ້ານພັນທຸກຳ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ເກີດຈາກການຕັດຕໍ່, ສ້າງຄຸນລັກສະນະນະດ້ານພັນທຸກຳອັນໃໝ່ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ຂອງຈຸລັງໃນສາຍພັນດຽວກັນ;
9. ພູມປັນຍາພັນບ້ານອັນເປັນມູນເຊື້ອ ໝາຍເຖິງ ຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ທີ່ໄດ້ສືບທອດຕາມຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳແບບຍາວນານ ດ້ວຍການບັນທຶກ ຫຼື ມີຫຼັກຖານອ້າງອີງ ອື່ນໆ;
10. ການນຳໃຊ້ແບບຈຳກັດ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການ ຫຼື ກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງ ໂດຍໃຫ້ມີຂອບເຂດໃນການພົວພັນ ແລະ ປ້ອງກັນຜົນກະທົບຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຊຶ່ງມີຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມພາຍນອກ ແລະ ປະຊາກອນ ທົ່ວໄປ;
11. ການນຳເຂົ້າເພື່ອໃຊ້ເປັນອາຫານໂດຍກົງ ໝາຍເຖິງ ການນຳເຂົ້າ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ມີສ່ວນປະສົມຂອງສິ່ງດັ່ງກ່າວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນອາຫານຂອງ ຄົນ ແລະ ສັດ;
12. ການນຳເຂົ້າເພື່ອປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນ ໝາຍເຖິງ ການນຳເຂົ້າສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ມີສ່ວນປະສົມຂອງສິ່ງດັ່ງກ່າວ ເພື່ອປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນ;
13. ການນຳອອກສູ່ຕະຫຼາດ ໝາຍເຖິງ ການສະໜອງຜະລິດຕະພັນຈາກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ກາຍເປັນສິນຄ້າອອກສູ່ຕະຫຼາດ;
14. ການນຳເຂົ້າສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມໂດຍເຈດຕະນາ ໝາຍເຖິງ ການນຳເຂົ້າສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນການນຳໃຊ້ແບບຈຳກັດ ແລະ ການນຳເຂົ້າ ເພື່ອໃຊ້ເປັນອາຫານໂດຍກົງ ຫຼື ປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນ;

15. ການປ່ອຍອອກສູ່ທຳມະຊາດ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ອອກສູ່ທຳມະຊາດ ໂດຍບໍ່ກວມເອົາການນຳໃຊ້ແບບຈຳກັດ ແລະ ການນຳເຂົ້າ ເພື່ອໃຊ້ເປັນອາຫານໂດຍກົງ ຫຼື ປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນ;
16. ການນຳໃຊ້ເປັນຢາປົວພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ມີສ່ວນປະສົມຂອງສິ່ງດັ່ງກ່າວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນຢາປົວພະຍາດ;
17. ບັນດາມາດຕະການຮອງຮັບ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະການ ເພື່ອກວດສອບ ແລະ ພິມຟູຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊີວະພາບ ທີ່ຖືກທຳລາຍ;
18. ຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໝາຍເຖິງ ຜົນສະທ້ອນ ທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 4 ມະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ຈຳກັດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແນໃສ່ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ທຸລະກຳດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ວຍການສະໜອງງົບປະມານ, ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພັດທະນາ ແລະ ປະກອບຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ປະກອບພາຫະນະເຄື່ອງມືອຸປະກອນ ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ການພັດທະນາ, ການນຳໃຊ້, ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບ ຊັບພະຍາກອນດ້ານພັນທຸກຳ ເພື່ອສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ, ປົກປ້ອງ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ

ພູມປັນຍາພື້ນບ້ານອັນເປັນມູນເຊື້ອ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ, ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ແຜນແມ່ບົດ ກ່ຽວກັບ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ຂອງຜູ້ດຳເນີນວຽກງານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
4. ຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ທີ່ກັນສະໄໝ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ນຳໃຊ້ສຳລັບຢາວິວພະຍາດທີ່ໄດ້ຈາກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມ ການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ, ການສຶກສາ, ການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

**ພາກທີ II
ວຽກງານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ**

**ໝວດທີ 1
ປະເພດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ**

ມາດຕາ 8 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແມ່ນ ຂະບວນການຄົ້ນຫາ ປາກົດການ, ກົດເກນຂອງທຳມະຊາດ ເພື່ອເປັນ ຫຼັກມູນພື້ນຖານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຮັກສາສຸຂະພາບ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ ລວມທັງ ການຄົ້ນຫາສາເຫດ, ວິທີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.

ມາດຕາ 9 ປະເພດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ມີ ສາມ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາວິທະຍາສາດພື້ນຖານ;
2. ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາວິທະຍາສາດນຳໃຊ້;
3. ການຄົ້ນຄວ້າຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.

ມາດຕາ 10 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາວິທະຍາສາດພື້ນຖານ

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາວິທະຍາສາດພື້ນຖານ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບສະໄໝໃໝ່ ໃນການຕັດຕໍ່ຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳທີ່ມີລັກສະນະເດັ່ນຂອງຊະນິດພັນໜຶ່ງ ໄປເຊື່ອມໃສ່ຊະນິດພັນອື່ນ ເພື່ອສ້າງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຊະນິດພັນໃໝ່ຂຶ້ນມາພາຍໃນຫ້ອງທົດລອງ.

ມາດຕາ 11 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາວິທະຍາສາດນຳໃຊ້

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາວິທະຍາສາດນຳໃຊ້ ແມ່ນການນຳເອົາສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຊະນິດພັນໃໝ່ ໄປທົດສອບກັບສະພາບແວດລ້ອມ, ປຸງແຕ່ງ, ເພີ່ມມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນ ແລະ ດັດປັບໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 12 ການຄົ້ນຄວ້າຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ການຄົ້ນຄວ້າຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແມ່ນ ການຊອກຫາປັດໄຈສ່ຽງຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ອາດມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ ແນໃສ່ຈຳກັດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

**ໝວດທີ 2
ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ**

ມາດຕາ 13 ບູລິມະສິດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ໄດ້ຮັບການເປີດກວ້າງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ເຂົ້າໃນການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ ໂດຍມີການກຳນົດແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາລະດັບຊາດ ໃນຂົງເຂດບູລິມະສິດ ທີ່ເປັນທ່າແຮງຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ດັ່ງນີ້:

1. ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ;
2. ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
3. ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານສາທາລະນະສຸກ;
4. ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;
5. ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 14 ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ

ຫົວຂໍ້ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາລະດັບຊາດ ໃນຂົງ
ເຂດເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດສອບຄຸນລັກສະນະ ແລະ ການສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ດ້ານ
ພັນທຸກຳ;
2. ການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງເດີມ ເຊັ່ນ
ປ່າສະຫງວນ, ເຂດອະນຸລັກ;
3. ການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ ຢູ່ນອກພື້ນທີ່ດັ່ງເດີມ
ເຊັ່ນ ສວນພິກສາສາດ, ສວນຊຸມຊົນ;
4. ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ ແບບຍືນຍົງ;
5. ຫົວຂໍ້ອື່ນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະ
ກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 15 ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ຫົວຂໍ້ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາລະດັບຊາດ ໃນຂົງ
ເຂດເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການພັດທະນາ ແລະ ການປັບປຸງ ແນວພັນພືດ;
2. ການພັດທະນາ ແລະ ການປັບປຸງ ແນວພັນສັດ;
3. ການພັດທະນາ ແລະ ການປັບປຸງ ຊັບພະຍາກອນດິນ ແລະ ນ້ຳ;
4. ການພັດທະນາ ແລະ ການປັບປຸງ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້;
5. ຫົວຂໍ້ອື່ນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະ
ກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 16 ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານສາທາລະນະສຸກ

ຫົວຂໍ້ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາລະດັບຊາດ ໃນຂົງ
ເຂດເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານສາທາລະນະສຸກ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອາຫານ ແລະ ຄຸນຄ່າດ້ານໂພຊະນາການ;
2. ການກວດ ແລະ ການປັບປຸງພະຍາດ;
3. ການພັດທະນາ ຢາພື້ນເມືອງ ແລະ ຢາຫຼວງ;
4. ການກັນພະຍາດ, ການປິ່ນປົວ ແລະ ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ;
5. ຫົວຂໍ້ອື່ນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 17 ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ຫົວຂໍ້ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາລະດັບຊາດ ໃນຂົງ
ເຂດເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການແປຮູບ ແລະ ການເພີ່ມມູນຄ່າ ຜະລິດຕະພັນ;
2. ການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
3. ມາດຕະຖານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ການຜະລິດ;
4. ພະລັງງານຊີວະພາບ;
5. ຫົວຂໍ້ອື່ນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 18 ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ຫົວຂໍ້ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາລະດັບຊາດ ໃນຂົງ
ເຂດເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ດັດສະນີດ້ານຊີວະພາບ ໃນລະບົບນິເວດວິທະຍາ;
2. ການກວດກາຄຸນນະພາບ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ການບຳບັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ເປັນມິນລະພິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ການອະນຸລັກ ແລະ ການບູລະນະພື້ນຟູ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ຫົວຂໍ້ອື່ນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 3
ການນຳໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ມາດຕາ 19 ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແມ່ນ ການຜັນຂະຫຍາຍຜົນສຳເລັດຂອງ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 14, 15, 16, 17 ແລະ 18 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 20 ຮູບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ຮູບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳໃຊ້ແບບຈຳກັດ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ;
2. ການນຳເຂົ້າ ເພື່ອໃຊ້ເປັນອາຫານ ໂດຍກົງ ຫຼື ປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນ;
3. ການນຳອອກສູ່ຕະຫຼາດ;
4. ການນຳເຂົ້າສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍເຈດຕະນາ;
5. ການປ່ອຍອອກສູ່ທຳມະຊາດ;
6. ການນຳໃຊ້ເປັນຢາປົວພະຍາດ.

ໝວດທີ 4
ການປົກປ້ອງ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ

ມາດຕາ 21 ສິດທິບັດດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ໃນກໍລະນີທີ່ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບສິດທິບັດ ໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ ແລະ ການປ່ຽນໂອນສິດທິດັ່ງກ່າວ ກໍຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ມາດຕາ 22 ພູມປັນຍາພື້ນບ້ານອັນເປັນມູນເຊື້ອ

ພູມປັນຍາພື້ນບ້ານອັນເປັນມູນເຊື້ອ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກ

ປ້ອງ ດັ່ງນີ້:

1. ນັບຖື, ຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ແລະ ພຶດຕິກຳຕົວຈິງຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ;
2. ນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ດ້ວຍຮູບການອະນຸຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ໃຫ້ມີການແບ່ງປັນສິດຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຄວາມຮູ້, ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານຢ່າງເໝາະສົມ;
3. ປົກປ້ອງ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບ ວັດທະນະທຳທີ່ເປັນມູນເຊື້ອປະຕິບັດກັນມາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ;
4. ຊຸກຍູ້, ຊ່ວຍເຫຼືອປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ເຂດຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ຫາຍາກ ບໍ່ໃຫ້ເສື່ອມໂຊມລົງ;
5. ຊຸກຍູ້ທຸກພາກສ່ວນທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃຫ້ມີການຮ່ວມມືກັນ ໃນການອະນຸລັກ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 23 ການກ່າຍແບບພັນທຸກຳມະນຸດ

ການກ່າຍແບບພັນທຸກຳມະນຸດແມ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບດ້ານສາທາລະນະສຸກ ໂດຍການກ່າຍແບບເອົາລັກສະນະ ດ້ານຊີວະພາບ ທີ່ສາມາດຖ່າຍທອດຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ດ້ວຍການເຄື່ອນຍ້າຍແກ່ນຂອງຈຸລັງ ແລະ ຄຸນລັກສະນະ ດ້ານພັນທຸກຳ ຈາກຈຸລັງໜຶ່ງ ໄປສູ່ອີກຈຸລັງໜຶ່ງ.

ການຄົ້ນຄວ້າ, ພັດທະນາ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ໃນການກ່າຍແບບພັນທຸກຳມະນຸດ ເພື່ອຈຸດປະສົງການປົນປົວ ໂດຍມີການຄວບຄຸມການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຈຸລັງ ໄປສູ່ການພັດທະນາເປັນອະໄວຍະວະໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນໃນການປ່ຽນຖ່າຍ ແລະ ປົນປົວ ແມ່ນ

ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງ.

ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ກ່າຍແບບພັນທຸກຳມະນຸດ ເພື່ອການຈະເລີນພັນ ໂດຍສ້າງຕົວຕົນມະນຸດ ທີ່ມີຈິດວິນຍານ.

ມາດຕາ 24 ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການແບ່ງປັນສິດຜົນປະໂຫຍດຈາກຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ

ທຸກພາກສ່ວນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ຢ່າງກົມກຽວກັບເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມ, ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ສ່ວນປະກອບຊັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ ແລະ ໄດ້ຮັບການແບ່ງປັນສິດຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ລວມທັງສາມາດເຂົ້າເຖິງການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 25 ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງຮັກສາຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ພັນທຸວິສະວະກຳ ໃຫ້ເປັນຄວາມລັບ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ດ້ານການຄ້າ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ພາກທີ III

ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ມາດຕາ 26 ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແມ່ນຂະບວນການດ້ານວິທະຍາສາດ ທີ່ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການສື່ສານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ທີ່ຕັ້ງ, ສະພາບພູມສັນຖານ, ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງລະບົບນິເວດວິທະຍາ ລວມທັງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊີວະພາບ ແລະ ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ.

ມາດຕາ 27 ການຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແລະ ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຕ້ອງ ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກ ໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ພິຈາລະນາອະນຸມັດ.

ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງດຳເນີນ ຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
2. ການຄົ້ນຄວາມຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
3. ການສື່ສານຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.

ມາດຕາ 28 ລະບຽບການທາງດ້ານເຕັກນິກກ່ຽວກັບການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນ ໂລຊີ ຊີວະພາບ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນ ຄວ້າສ້າງລະບຽບການທາງດ້ານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບ ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນ ລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ.

ໝວດທີ 1

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ມາດຕາ 29 ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຂອງສິ່ງທີ່ມີ ຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນ ຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແມ່ນການປະເມີນໂດຍ ກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ດ້ວຍຂະບວນການ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງເງື່ອນໄຂທາງດ້ານເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳ.

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ດຳເນີນຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ຂອງການປ່ຽນ ແປງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນທາງດ້ານ ເນື້ອໃນ ແລະ ຄວາມລະອຽດ

ໂດຍຂຶ້ນກັບສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ໂດຍເຈດຕະນາ.

ມາດຕາ 30 ຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

ຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການກຳນົດຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳອັນໃໝ່ ແລະ ການສະແດງອອກຂອງຄຸນລັກສະນະພາຍນອກ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ອາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ ໃນສະພາບແວດລ້ອມ ຊຶ່ງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ການປະເມີນສະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງສິ່ງທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຊຶ່ງຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເຖິງການຈັດລະດັບ ແລະ ປະເພດຂອງການແຕ່ກະຈາຍຄວາມສ່ຽງໃນສະພາບແວດລ້ອມ;
3. ການປະເມີນຜົນສະທ້ອນ ຈາກຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ;
4. ການຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງລວມ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນສະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ;
5. ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງຕ້ອງບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພໍຮັບໄດ້ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງໄດ້ ລວມທັງ ການສະເໜີມາດຕະການແກ້ໄຂ ຫຼື ວິທີການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ໃນກໍລະນີ ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງການຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາໃດໜຶ່ງ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນນັ້ນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີໃນ ເວລາດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.

ມາດຕາ 31 ເປົ້າໝາຍຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງລາຍລະອຽດທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກນິກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ຊຶ່ງມີເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸນລັກສະນະດ້ານຊີວະພາບຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ເປັນຕົວຮັບເອົາລະຫັດພັນທຸກຳ ຫຼື ຕົວໃຫ້ກຳເນີດ, ລວມເອົາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ສະພາບການຈັດແບ່ງຊະນິດພັນ, ຊື່ທົ່ວໄປ, ແຫຼ່ງກຳເນີດ, ສູນຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານພັນທຸກຳ ແລະ ການອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບ ສະພາບການເປັນຢູ່ຂອງສິ່ງດັ່ງກ່າວ ທີ່ສາມາດຄົງຕົວ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວໄດ້;
2. ຄຸນລັກສະນະຂອງຕົວສະໜອງລະຫັດພັນທຸກຳ ລວມທັງເອກະລັກສະເພາະ, ແຫຼ່ງກຳເນີດ ແລະ ປ່ອນອາໄສຂອງສິ່ງດັ່ງກ່າວ;
3. ຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ໄດ້ມີການຕັດຕໍ່ເຂົ້າກັນ ລວມທັງໜ້າທີ່ ແລະ ລັກສະນະ ຂອງການປ່ຽນແປງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ;
4. ການຈຳແນກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄຸນລັກສະນະດ້ານຊີວະພາບ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍຮັບເອົາລະຫັດພັນທຸກຳ ຫຼື ຕົວໃຫ້ກຳເນີດ;
5. ການສະເໜີວິທີການພິສູດ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ແລະ ລັກສະນະສະເພາະ ທີ່ຍັງຢືນເຖິງຄວາມຊັດເຈນ;
6. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການຕັ້ງໃຈນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ລວມທັງການນຳໃຊ້ໃໝ່ ຫຼື ປັບປຸງຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ການສົມທຽບກັບຂໍ້ມູນຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍຮັບເອົາລະຫັດພັນທຸກຳ ຫຼື ຕົວໃຫ້ກຳເນີດ;
7. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ທີ່ຕັ້ງ, ສະພາບພູມສັນຖານ, ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງລະບົບນິເວດ ລວມທັງຂໍ້ມູນ

ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊີວະພາບ ແລະ ແຫຼ່ງກຳ
ເນີດໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ
ຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ.

ໝວດທີ 2 ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ມາດຕາ 32 ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແມ່ນ ການ
ນຳຜົນການປະເມີນໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ດ້ວຍຂະບວນການທາງດ້ານວິ
ທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ
ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບັນ
ດາກິດຈະການ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ
ດ້ານພັນທຸກຳ.

ມາດຕາ 33 ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ

ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຍຸດທະສາດ, ກົນໄກ ແລະ ວິທີການ ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຄຸ້ມ
ຄອງ ແລະ ກວດກາຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບ ການໄດ້ຮັບສິດຄອບ
ຄອງ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຂ້າມຊາຍແດນຂອງ
ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
2. ສ້າງມາດຕະການໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ
ຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ດີຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະ
ນະດ້ານພັນທຸກຳ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາ
ກອນພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ ໂດຍສະເພາະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ຊີວິດ,
ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການເຄື່ອນ
ຍ້າຍສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸ
ກຳຂ້າມຊາຍແດນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ປະເມີນ
ຄວາມສ່ຽງກ່ອນ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍອອກສູ່ທຳມະຊາດ
ເປັນຄັ້ງທຳອິດ;

4. ສິ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ພັດທະນາຂຶ້ນເອງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານໄລຍະການສັງເກດ ຕິດຕາມໃນໄລຍະວົງຈອນຊີວິດ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ຊົ່ວໄລຍະຊີວິດໜຶ່ງ ກ່ອນຈະມີການນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 34 ວິທີການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

ວິທີການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ໃນກົດຈະກຳທັງໝົດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
2. ຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ ຕ້ອງໄດ້ປະເມີນຄວາມສ່ຽງລວມທັງການກວດສອບຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມຫຼັກການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກນິກຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ;
3. ຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບັນດາຂໍ້ມູນທີ່ສະແດງອອກ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຕ້ອງອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນພື້ນຖານ ທີ່ຢູ່ໃນຄຳຮ້ອງ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນດ້ານວິທະຍາສາດ;
4. ຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ ຕ້ອງໄດ້ກວດສອບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຕາມຄຳຮ້ອງທີ່ຕ້ອງດຳເນີນ ຫຼື ເຫດການທີ່ພາໃຫ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງເພີ່ມເຕີມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ;
5. ຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ແລະ ມາດຕະການການປະເມີນຄວາມສ່ຽງເພີ່ມເຕີມ ທີ່ຕ້ອງການ

ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນລົງເຫຼືອໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຄວາມພໍ
ໃຈຕໍ່ຜົນຂອງການປະເມີນນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ຄະນະປະສານງານ
ດ້ານວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຫຼື ທີ່ປຶກສາ ກໍສາມາດດຳເນີນ
ຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມ
ປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;

6. ຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ ຕ້ອງສະຫຼຸບລາຍງານ
ຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂະບວນການກວດສອບ
ຂອງຕົນ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມປອດໄພ
ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ດ້ວຍການໃຫ້ທັດສະນະ ລວມທັງ
ຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບ ທາງເລືອກອື່ນ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບ
ປະກັນຄວາມປອດໄພຈາກການນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການ
ປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
7. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກ
ໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີກົນໄກ ແລະ ມາດຕະ
ການທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ວິທີການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ການ
ບໍລິຫານ ແລະ ການກວດກາຄວາມສ່ຽງ ທີ່ພົບເຫັນ;
8. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນ
ໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງສະໜອງບົດລາຍງານ ການປະເມີນ
ຄວາມສ່ຽງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ
ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບບົດລາຍງານຈາກຄະນະປະສານ
ງານດ້ານວິຊາການເປັນຕົ້ນໄປ;
9. ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຕ້ອງປະກອບຄຳເຫັນ ຕໍ່ບົດລາຍງານຂອງ
ຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ
ພາຍໃນ ກຳນົດເວລາ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບບົດລາຍ
ງານດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໂດຍຄະນະກຳ
ມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະ
ພາບ.

ໝວດທີ 3
ການສື່ສານຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ມາດຕາ 35 ການສື່ສານຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ການສື່ສານຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແມ່ນ ການນຳ ຜົນການບໍລິຫານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນ ການພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລະ ການສື່ສານ ກ່ຽວກັບຜົນການຕົກລົງ, ການ ທົບທວນຄືນການຕົກລົງ, ການຕິດຕາມ ກວດກາ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນໃໝ່ ແລະ ການສະເໜີອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຍົກເລີກ ບັນດາກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ.

ມາດຕາ 36 ການພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລະ ການສື່ສານກ່ຽວກັບຜົນການ ຕົກລົງ

ການພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລະ ການສື່ສານກ່ຽວກັບຜົນການຕົກລົງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແລ້ວ ຄະ ນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລ ຊີ ຊີວະພາບ ເປັນຜູ້ຕົກລົງຂັ້ນສຸດທ້າຍ ກ່ຽວກັບ ການໃຫ້ສິດຄຸ້ມ ຄອງ ຕາມການຮ້ອງຂໍ;
2. ການຕົກລົງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ທີ 1 ເທິງນີ້ ໃຫ້ອີງໃສ່ພື້ນຖານ ດັ່ງ ນີ້:
 - ກ) ຂໍ້ມູນທີ່ປະກອບໃຫ້ ຕາມແບບພິມຄຳຮ້ອງ;
 - ຂ) ບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ໂດຍຄະນະປະສານ ງານດ້ານວິຊາການ;
 - ຄ) ຄຳເຫັນທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ;
 - ງ) ຄຳເຫັນຈາກສັງຄົມ.
3. ໃນການພິຈາລະນາຕົກລົງນັ້ນ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງເອົາໃຈ ໃສ່ໃນສິ່ງທີ່ຕິດພັນກັບພັນທະສາກົນຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນ

ຫາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;

4. ການຂາດຂໍ້ມູນອັນແນ່ນອນດ້ານວິທະຍາສາດ, ຄວາມຮູ້, ພູມ
ປັນຍາ ກ່ຽວກັບ ການຈຳກັດຂອບເຂດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຂອງ
ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຈະ
ບໍ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການປະເມີນ ຂອງຄະນະປະສານງານດ້ານ
ວິຊາການ;
5. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກ
ໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງພິຈາລະນາຕົກລົງເປັນຂັ້ນສູດທ້າຍ
ແລ້ວແຈ້ງຜົນການຕົກລົງ ໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງພາຍໃນກຳນົດເວລາ
ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ວັນ ນັບແຕ່ວັນຮ້ອງຂໍນຳເຂົ້າສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ
ຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸ
ກຳ ເປັນຕົ້ນໄປ. ສຳລັບເປົ້າໝາຍທີ່ນອກຈາກການນຳອອກສູ່
ຕະຫຼາດນັ້ນ ໃຫ້ແຈ້ງພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສອງຮ້ອຍເຈັດສິບ
ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍ ເປັນຕົ້ນໄປ;
6. ການຕົກລົງຂັ້ນສູດທ້າຍຂອງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອ
ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງໄດ້ບັນທຶກ
ເນື້ອໃນຂອງເອກະສານປະກອບ ກ່ຽວກັບ:
 - ກ) ການຍ້າຍຜົນສະຖານະພາບຂອງຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແລະ ສັງລວມ
ເນື້ອໃນ ກ່ຽວກັບ ສະພາບຂອງການຮ້ອງຂໍ;
 - ຂ) ການອະທິບາຍຂະບວນການທີ່ດຳເນີນໃນ ການກວດກາ
ຄຳຮ້ອງ;
 - ຄ) ຜົນສະຫຼຸບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ;
 - ງ) ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ແລະ
ການປະຕິເສດ;
 - ຈ) ການອະທິບາຍເຫດຜົນຂອງການຕົກລົງ ຫຼື ການປະຕິເສດ.
7. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ບໍ່ມີສິດປ່ຽນແປງເປົ້າໝາຍ
ຂອງກິດຈະກຳການຄອບຄອງຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງ ເວັ້ນເສັຍແຕ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຈາກຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອ
ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;

8. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຈົດທະບຽນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ກິດຈະກຳ ທີ່ຄຸ້ມຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍສະບັບນີ້;
9. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອໃຫ້ພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ ກ່ຽວກັບ ການປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ສິດໃນການຄອບຄອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ໂຈະ ແລະ ຖອນສິດດັ່ງກ່າວ. ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຕາມລະບຽບການພາຍໃນກຳນົດ ເວລາ ສາມສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີເປັນ ຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 37 ການທົບທວນຄືນການຕົກລົງ

- ໃນການທົບທວນຄືນການຕົກລົງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:
1. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ສາມາດປຶກສາຫາລື ກັບຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການທຸກເວລາ ເມື່ອໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນໃໝ່ດ້ານວິທະຍາສາດ ໂດຍໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຜົນກະທົບຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
 2. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ກ່ຽວກັບ ແຜນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ເຫດຜົນໃນການທົບທວນຄືນ;
 3. ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ໃຫ້ທົບທວນຄືນການຕົກລົງ ເມື່ອມີ:
 - ກ) ການປ່ຽນແປງເງື່ອນໄຂທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຜົນກະທົບເກີດຂຶ້ນ;
 - ຂ) ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມດ້ານວິທະຍາສາດ ຫຼື ເຕັກນິກ.
 4. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງປຶກສາຫາລື ກັບຄະນະປະສານງານດ້ານ

ວິຊາການ ຕາມສະພາບຂອງການປ່ຽນແປງທີ່ເປັນມູນເຫດ ຫຼື ເປັນປັດໄຈຫຼັກ ທີ່ສາມາດຢັ້ງຢືນ ແລະ ວັດແທກໄດ້ຕາມວິທີ ການທາງດ້ານວິທະຍາສາດ;

5. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ່າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 38 ການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນໃໝ່

ການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນໃໝ່ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດ ຕ້ອງຕິດຕາມ ກວດກາກິດຈະກຳຂອງຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ສິດ, ພັນທະ ແລະ ບັນດາເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດ ທີ່ເຫັນວ່າມີຂໍ້ມູນໃໝ່ ດ້ານວິທະຍາສາດ ທີ່ບໍ່ເຄີຍພົບຜ່ານມາ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຖືກພິຈາລະນາ ຕ້ອງລາຍງານ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
3. ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕາມການສະເໜີ.

ມາດຕາ 39 ການສະເໜີອອກຄຳສັ່ງ

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ອອກຄຳສັ່ງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ຍົກເລີກກິດຈະກຳ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເມື່ອເຫັນວ່າມີສິ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍ ຕໍ່ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ດ້ານຊີວະພາບ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຂອງ

- ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- 2. ໃຫ້ປະຕິບັດມາດຕະການເພີ່ມເຕີມ ໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ;
- 3. ໃຫ້ຍົກເລີກກິດຈະກຳໂດຍກົງ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າ ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດ ມີຄວາມຜິດ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍ;
- 4. ໃຫ້ຍົກເລີກກິດຈະກຳ ເມື່ອບົດສະຫຼຸບລາຍງານບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ຄວາມຈິງ.

ພາກທີ IV

ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

ມາດຕາ 40 ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ

ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃນຂົງເຂດວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ວຍການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 41 ຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານແມ່ນ ນັກວິຊາການຜູ້ມີຄວາມຊຳນານ ງານຕາມຂະແໜງການ ຫຼື ຜູ້ມີວຸດທິການສຶກສາລະດັບປະລິນຍາເອກ ທີ່ ລົງເລິກວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

- 1. ສະໜອງຂໍ້ມູນພ້ອມດ້ວຍບົດຄົ້ນຄວ້າປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ດ້ານ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບ ສະພາບຊັບພະຍາກອນ ພັນທຸກຳ ແລະ ສ່ວນປະກອບຕ່າງໆ;
- 2. ປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກນິກ ຕາມວິທີ ການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
- 3. ຍັງຍືນມາດຕະການ ແລະ ວິທີການ ທີ່ເປັນທາງເລືອກໃໝ່, ປະ ສິດທິພາບ ແລະ ສະພາບຂອງເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາ ກອນພັນທຸກຳ ແບບຍືນຍົງ;
- 4. ໃຫ້ການປຶກສາກ່ຽວກັບ ວິທີການສົ່ງເສີມພັດທະນາ ແລະ ການ

ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ແຜນງານວິທະຍາສາດ ແລະ ການ
ຮ່ວມມືສາກົນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ ກ່ຽວກັບ ການ
ອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳແບບຍືນ
ຍົງ;

5. ຮັບຕອບຄຳຖາມ ກ່ຽວກັບ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ
ແລະ ວິທະຍາການຕ່າງໆ;
6. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບ
ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42 ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງມວນຊົນ ໃນວຽກງານຄວາມປອດໄພ ກ່ຽວກັບ
ການຖ່າຍທອດ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການ
ປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຕ້ອງໃຫ້ຕິດພັນກັບການສຶກສາອົບ
ຮົມ ເພື່ອສ້າງຈິດສຳນຶກ ໃນການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາ
ກອນພັນທຸກຳແບບຍືນຍົງ ໂດຍໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ
ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງ
ແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 43 ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າ

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ
ຜົນສຳເລັດ ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເສດຖະ
ກິດ, ວັດທະນະທຳ, ສັງຄົມ ແລະ ພູມປັນຍາພັນບ້ານອັນເປັນມູນເຊື້ອ
ກ່ຽວກັບ ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳແບບ
ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 44 ສູນປະສານງານຂໍ້ມູນ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງສ້າງສູນປະສານງານຂໍ້ມູນຄວາມ
ປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນ
ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ລະ

ບຽບກົດໝາຍ ແລະ ປະສົບການ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ
ຄຸນລັກສະນະ ດ້ານພັນທຸກຳ.

ພາກທີ V ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 45 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ສ້າງອຸປະສັກ, ຂັດຂວາງການສົ່ງເສີມ ແລະ ການພັດທະນາວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
3. ນຳເຂົ້າເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ທີ່ຫຼ້າຫຼັງ ແລະ ສິ້ນເບື້ອງແຫຼ່ງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ປອມແປງ, ທຳລາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ ເອກະສານປອມ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 46 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ

ຫ້າມ ພະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ຂົ່ມຂູ່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ພັກພວກຂອງຕົນ;
2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາ ສິນບິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ;
3. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງຊາດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ແລະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນວຽກງານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
4. ກົດໜ່ວງ ຖ່ວງດຶງ ແລະ ແກ່ຍາວເວລາໃນການພິຈາລະນາ ເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ;
5. ປອມແປງ, ທຳລາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ ເອກະສານປອມ ກ່ຽວກັບ

- ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 47 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຜູ້ປະກອບການ

ຫ້າມ ຜູ້ປະກອບການວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກອບການວຽກງານ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ຂອງ ການອະນຸຍາດ;
2. ເອົາໃບອະນຸຍາດ ຂອງຕົນ ໄປຄຳປະກັນ ຫຼື ປະກອບເປັນຮຸ້ນ, ໃຫ້ຍືມ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໂອນ ຫຼື ຂາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນ;
3. ຊື້ຈ້າງ, ໃຫ້ສິນບິນ ແກ່ພະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ;
4. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼື ແອບອ້າງຊື່ຂອງຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊູ່ພະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ;
5. ປອມແປງ, ທຳລາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

**ພາກທີ VI
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ**

ມາດຕາ 48 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ໃຫ້ດຳເນີນຕາມຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 49 ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ

ຊີວະພາບ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍການປຶກສາ
ຫາລື ແລະ ປະນິປະນອມກັນ ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 50 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
ຊີວະພາບ ທີ່ມີລັກສະນະທາງດ້ານບໍລິຫານ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດ
ຊອບ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການດັ່ງກ່າວ ເພື່ອ
ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 51 ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດ
ໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດສະເໜີ ຕໍ່ອົງການແກ້
ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອແກ້ໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 52 ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
ຊີວະພາບ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາ
ຕັດສິນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 53 ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
ຊີວະພາບ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ສັນຍາສາກົນ ແລະ
ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ VII

**ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ
ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ**

ມາດຕາ 54 ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລ

ຊີ ຊີວະພາບ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະ

ພາບ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
2. ຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ.

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການ ຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຂຶ້ນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ກໍໄດ້.

ມາດຕາ 55 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ເປັນອົງການບໍ່ປະຈຳການ ແລະ ມີພາລະບົດບາດຮັບຜິດຊອບດ້ານວິຊາການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ບັນດາຜູ້ຕາງໜ້າຈາກ ກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.

ມາດຕາ 56 ໂຄງປະກອບຂອງ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເປັນ ປະທານ;
2. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຮອງປະທານ;
3. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຮອງ ປະທານ;
4. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນກຳມະການ;

5. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເປັນກຳມະການ ທັງເປັນຫົວໜ້າຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ;

6. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນກຳມະການ.

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ມີຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ ເປັນກອງເລຂາ ຕັ້ງຢູ່ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 57 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍບັນດາເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານ, ຄູ່ມື ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
2. ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແກ່ຄະນະປະສານງານ ດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ການໃຫ້ສິດຄອບຄອງ, ການນຳເຂົ້າ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຂ້າມຊາຍແດນ, ການນຳໃຊ້ແບບຈຳກັດ, ການປ່ອຍອອກສູ່ທຳມະຊາດ ແລະ ການນຳອອກສູ່ຕະຫຼາດ;
3. ສ້າງລະບຽບພາຍໃນ ແລະ ລະບຽບການທາງດ້ານເຕັກນິກກ່ຽວກັບ ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ;
4. ສ້າງຕັ້ງສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ມວນຊົນ ໃນການເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນຂອງ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ;
5. ສົ່ງເສີມການສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມ

ຂອງມວນຊົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລວມທັງການຈັດພິມເຜີຍແຜ່ຄູ່ມື ແລະ ອຸປະກອນ ສິ່ງພິມອື່ນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;

6. ສ້າງຕັ້ງກົນໄກບໍລິຫານ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເໝາະສົມໃນ ການໄດ້ຮັບສິດຄອບຄອງ, ການແຈກຢາຍ ແລະ ການເກັບຮັກ ສາບັນດາເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນໃນການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຂະບວນ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ, ເອກະສານກຳກັບ ແລະ ສິ່ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ຄົ້ນຄວ້າຄຳຮ້ອງ ແລະ ສະເໜີການອະນຸມັດ ຫຼື ຍົກເລີກ ກ່ຽວກັບ ການໄດ້ຮັບສິດຄອບຄອງ, ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການ ເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມຊາຍແດນ, ການນຳໃຊ້ແບບຈຳກັດ, ການປ່ອຍ ອອກສູ່ທຳມະຊາດ ແລະ ການນຳອອກສູ່ຕະຫຼາດ;
8. ສະຫຼຸບ ລາຍງານ ຜົນການປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ ລັດຖະ ບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 58 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຄະນະປະສານງານດ້ານວິ ຊາການ

ຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ ເປັນອົງການປະຈຳການ ຊຶ່ງມີ ພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການ ແລະ ທັງເປັນກອງເລຂາ ຂອງຄະນະ ກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ, ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ປະທານຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດ ໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ.

ມາດຕາ 59 ໂຄງປະກອບຂອງຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ

ຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນ

- ໂລຊີ ເປັນຫົວໜ້າ;
- 2. ຫົວໜ້າກົມ, ສະຖາບັນ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕົ້ນຕໍ ເປັນຮອງ
ຫົວໜ້າ;
- 3. ຫົວໜ້າກົມ, ສະຖາບັນ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນກຳ
ມະການ;
- 4. ຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນ
ກຳມະການ;
- 5. ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນກຳມະການ;
- 6. ນັກວິຊາການ ຈຳນວນໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກ.

ມາດຕາ 60 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ

ຄະນະປະສານງານດ້ານວິຊາການ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

- 1. ດຳເນີນ ແລະ ທົບທວນຄືນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ;
- 2. ສ້າງ ແລະ ທົບທວນຄືນ ມາດຕະການຂອງການຄຸ້ມຄອງຈັດ
ການຄວາມສ່ຽງ;
- 3. ສ້າງກົນໄກໃນການລາຍງານ, ສະເໜີມາດຕະການໃນການ
ແກ້ໄຂບັນຫາ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມປອດໄພດ້ານ
ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
- 4. ໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານເຕັກນິກ ວິທະຍາການ ແລະ ກວດສອບ
ຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພ
ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ພິຈາລະນາ;
- 5. ສະຫຼຸບ ລາຍງານ ຜົນການປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ຄະນະ
ກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
ຊີວະພາບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- 6. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບ
ກົດໝາຍ.

ພາກທີ VIII
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວາມປອດໄພ
ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ມາດຕາ 61 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວາມປອດໄພທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
2. ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ ເທດສະບານ.

ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີປະຈໍາບ້ານ ຂຶ້ນກໍໄດ້.

ມາດຕາ 62 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງນະໂຍບາຍດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກໍາ ໃຫ້ກາຍເປັນແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ, ບົດແນະນໍາທາງດ້ານເຕັກນິກ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ພ້ອມທັງລາຍ

ງານ ສະພາບ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ພາຍໃນຂອບ ເຂດທົ່ວປະເທດ;

3. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບບັນດາ ຂະແໜງການ ແລະ ອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ສຶກສາວິໄຈ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການ ປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
4. ແນະນຳໃຫ້ໂຄງການພັດທະນາ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ກຽມ ບົດລາຍງານ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
5. ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ບົດແນະນຳທາງດ້ານເຕັກນິກ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
6. ອະນຸຍາດ ຫຼື ຖອນອະນຸຍາດ ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ດຳເນີນການ ບໍລິການດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີ ການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
7. ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີສິດຕິດແກ້, ໂຈະ, ຍົກ ຍ້າຍ ຫຼື ຍົກເລີກກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນສະທ້ອນ ອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊີວະພາບທີ່ເກີດ ຈາກການນຳ ໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນ ແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
8. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ດ້ານພັນທຸກຳ;
9. ປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບ ວຽກງານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
10. ສ້າງ, ບຳລຸງຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການ ພ້ອມທັງສຶກສາ

ອົບຮົມ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ ຂອງສັງຄົມໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ;

11. ຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່, ສັງລວມ ແລະ ຕີລາຄາ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນ ແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
12. ປະສານງານ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນໃນຂົງເຂດເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະ ນະດ້ານພັນທຸກຳ;
13. ສະຫຼຸບ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມ ປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ;
14. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 63 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະ ພາບ ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ;
2. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະ ພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານ ພັນທຸກຳ ໂດຍອີງໃສ່ແຜນການລວມຂອງ ກະຊວງວິທະຍາ ສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
3. ສຶກສາ ວິໄຈ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາກ່ຽວພັນກັບ ຄວາມປອດໄພ

ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ຕິດພັນກັບທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;

4. ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ພົວພັນກັບຂະແໜງການທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
5. ຮັບ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນກັບ ຂະແໜງການທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ແລະ ນຳສະເໜີໃຫ້ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ;
6. ລາຍງານ, ເຂົ້າຮ່ວມປຶກສາຫາລື ແລະ ແລກປ່ຽນປະສົບການດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກັບ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນຂະແໜງການ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
7. ສ້າງ, ບຳລຸງຢົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ;
8. ເກັບກຳ ສັງລວມ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
9. ປະສານງານ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານ

ພັນທຸກຳ ຕາມການມອບໝາຍ;

10. ສະໝຸນ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ໃຫ້ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 64 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ລະບຽບການຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ພາຍໃນ ເມືອງ ແລະ ເທດສະບານຂອງຕົນ ໂດຍອີງໃສ່ແຜນການ ແລະ ລະບຽບການຂອງພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ;
2. ສຶກສາ ວິໄຈ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ກ່ຽວກັບ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
3. ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
4. ຮັບ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ແລະ ນຳສະເໜີ ໃຫ້ ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນ

- ໂລຊີ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ;
5. ເຂົ້າຮ່ວມປຶກສາຫາລື ແລະ ແລກປ່ຽນປະສົບການທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີກັບ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ແຂວງ, ນະຄອນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທ້ອງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາກ່ຽວກັບ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
 6. ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນ ຕ່າງໆ;
 7. ເກັບກຳ ສັງລວມ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ານ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
 8. ສະໜູນ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຄວາມປອດໄພດ້ານ ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ໃຫ້ ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ ຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິ;
 9. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 65 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສາທາລະນະສຸກ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2
ການກວດກາວຽກງານຄວາມປອດໄພ
ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ

ມາດຕາ 66 ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 61 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງມີ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການ ກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ອົງການ ກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະ ຫາຊົນ ແລະ ສົມວນຊົນ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 67 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແມ່ນ ການກວດກາທຸກການເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ເປັນ ຕົ້ນ ການຄົ້ນຄວ້າ, ການພັດທະນາ, ການບໍລິການ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະ ດ້ານພັນທຸກຳ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍ ແນໃສ່ປ້ອງກັນຄວາມ ສ່ຽງທີ່ອາດມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບ ຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 68 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາ ທີ່ດຳເນີນໄປ ຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;

2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາ
ນອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້
ຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາໂດຍຮີບ
ດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານ
ເຕັກໂນໂລຊີຊີວະພາບ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍ
ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 69 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ
ເຂົ້າໃນວຽກງານ ການຄົ້ນຄວ້າພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະ
ພາບ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງ
ແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 70 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດ ກົດໝາຍສະບັບ
ນີ້ ຫຼື ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີ
ວະພາບ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ຕັກເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າ
ເສຍຫາຍ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 71 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້
ຫຼື ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະ
ພາບ ໃນສະຖານເບົາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 72 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ທີ່ໄດ້ລະເມີດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ທ້າມ ຊຶ່ງ
ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ຫຼວງ
ຫຼາຍ, ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານ ຈະຖືກລົງວິໄນຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ລັດຖະກອນ ພ້ອມທັງບັນທຶກໄວ້ໃນສຳນວນເອກະສານ ຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ, ການຍ້ອງຍໍ;
3. ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕຳແໜ່ງຕໍ່າກວ່າເກົ່າ;
4. ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.
ຜູ້ຖືກລົງວິໄນ ຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ຄືນໃຫ້ ແກ່ການຈັດຕັ້ງຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 73 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຈະຖືກປັບໃໝ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຖືກຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົບ ແຕ່ບໍ່ເຂັດຫຼາຍ;
2. ສ້າງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຫຼື ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ ການອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນແບບຍືນຍົງ;
3. ເຮັດໃຫ້ຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ເສື່ອມໂຊມລົງເກີນມາດຕະຖານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ພັດທະນາ, ບໍລິການ ແລະ ນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມການກຳນົດໃນບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະດ້ານພັນທຸກຳ;
6. ປະຕິເສດ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ.

ສຳລັບອັດຕາການປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 74 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້

ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະ ພາບ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ແກ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່ ຫຼື ຂອງ ບຸກຄົນ ຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 75 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ຊີວະພາບ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳ ຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມກົດໝາຍອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 76 ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 75 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ກະທຳຜິດຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການໂທດເພີ່ມອີກ ເຊັ່ນ ໂຈະ, ຖອນໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ຍຸບເລີກກິດຈະການ ແລະ ຮິບພາຫະ ນະອຸປະກອນ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດນັ້ນ.

**ພາກທີ X
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 77 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 78 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງ ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສິບຫ້າ ວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກ ຍົກເລີກ.

**ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້**

Lao People's Democratic Republic
Peace Independence Democracy Unity Prosperity

Unofficial Translation
Biotechnology Safety Law

2014

LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
Peace Independence Democracy Unity Prosperity

National Assembly

No. 017 /NA

RESOLUTION
Of the
NATIONAL ASSEMBLY
Of the
LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
On the Approval of Biotechnology Safety Law

Pursuant to Article 53, Paragraph 2 of the Constitution and Article 3, Paragraph 1 of the National Assembly Law of the Lao People's Democratic Republic regarding the rights and duties of the National Assembly;

After the 6th ordinary session of the VII National Assembly Congress, wide studies and consideration were undertaken and agreement was reached on the content of Biotechnology Safety Law in resolution at afternoon session of 18 December 2013.

The session agreed:

Article 1. The Biotechnology Safety Law was approved by majority vote.

Article 2. This Resolution shall enter into force on the date it is signed.

Vientiane, 18 December 2013
President of the National Assembly
[Seal and Signature]

Pany YATHOTOU

LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
Peace Independence Democracy Unity Prosperity

President's Office

No. 058 /PO

Vientiane, 28 January 2014

DECREE

Of the

PRESIDENT

Of the

LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
On the Promulgation of Biotechnology Safety Law

-
- Pursuant to Paragraph 1, Article 67, Chapter VI of the Constitution of the Lao People's Democratic Republic;
 - Pursuant to the Resolution of the National Assembly No. 017/NA, dated 18 December 2013;
 - Pursuant to the Request Letter of the Standing Committee of the National Assembly No. 08/SCNA, dated 23 January 2014.

**The President of the Lao People's Democratic
Republic Issue a Decree:**

Article 1. Promulgate the Biotechnology Safety Law

Article 2. This Presidential Decree is effective from the date of its signing

President of the Lao People's Democratic Republic

[Seal and Signature]

Choummaly SAYASONE

Contents

	Pages
Part I General Provisions	1
Article 1 Objectives.....	1
Article 2 Biotechnology safety.....	1
Article 3 Explanation of terms.....	2
Article 4 State policy on biotechnology safety.....	3
Article 5 Principles on biotechnology safety works.....	3
Article 6 Scope of application.....	4
Article 7 International cooperation.....	4
Part II Biotechnological Works	4
Section 1 Types of Research and Development	4
Article 8 Biotechnological research and development.....	4
Article 9 Types of biotechnological research and development.....	5
Article 10 Basic scientific research and development.....	5
Article 11 Applied scientific research and development.....	5
Article 12 Research on biotechnological risk.....	5
Section 2 Research and Development	5
Article 13 Research and development priorities.....	5
Article 14 Biotechnology in genetic resources.....	6
Article 15 Biotechnology in agriculture and forestry.....	6
Article 16 Biotechnology in health.....	6
Article 17 Biotechnology in the processing industry.....	7
Article 18 Biotechnology in the Environment.....	7
Section 3 Use of Biotechnology	7
Article 19 Use of biotechnology.....	7
Article 20 Types of biotechnology use.....	7
Section 4 Protection of Research and Development Results	8
Article 21 Biotechnology patents.....	8
Article 22 Traditional knowledge.....	8

Article 23 Human cloning.....	8
Article 24 Access to and benefit sharing of genetic resources.....	9
Article 25 Confidential information.....	9
Part III Biotechnology Risk Analysis.....	9
Article 26 Biotechnology risk analysis.....	9
Article 27 Handling request and risk Analysis.....	9
Article 28 Technical regulations on risk analysis.....	10
Section 1 Biotechnology Risk Assessment.....	10
Article 29 Biotechnology risk assessment.....	10
Article 30 Risk assessment process.....	10
Article 31 Objectives of risk assessment.....	11
Section 2 Biotechnology Risk Management.....	11
Article 32 Biotechnology risk management.....	11
Article 33 Basic principles of risk management.....	12
Article 34 Approaches to risk assessment management.....	12
Section 3 Biotechnology Risk Communication.....	13
Article 35 Biotechnology risk communication.....	13
Article 36 Agreement and communication on agreement results...14	14
Article 37 Agreement revision.....	15
Article 38 Monitoring and provision of updated information.....	16
Article 39 Proposal of instructions.....	16
Part IV Human Resource Development and Public	
Participation.....	17
Article 40 Human resource development.....	17
Article 41 Specialists.....	17
Article 42 Public participation.....	17
Article 43 Information exchange of researches.....	18
Article 44 Biotechnology safety clearing house.....	18
Part V Prohibitions.....	18
Article 45 General prohibitions.....	18

Article 46 Prohibitions for Concerned Government Officials.....	18
Article 47 Restrictions on entrepreneurs.....	19
Part VI Dispute Resolution.....	19
Article 48 Forms of dispute resolution.....	19
Article 49 Settlement through compromise.....	19
Article 50 Settlement by administrative means.....	20
Article 51 Settlement by the Office of economic dispute resolution.....	20
Article 52 Bringing a suit to a court of justice.....	20
Article 53 Settlement by international arbitration.....	20
Part VII The Committee for Biotechnology Safety	
Administration.....	20
Article 54 The Committee for Biotechnology Safety Administration.....	20
Article 55 Location and functions of the National Committee for Biotechnology Safety.....	20
Article 56 Structure of the National Committee for Biotechnology Safety.....	21
Article 57 Rights and Duties of the National Committee for Biotechnology Safety.....	21
Article 58 Location and functions of the Technical Coordination Committee.....	22
Article 59 Structure of the Technical Coordination Committee....	22
Article 60 Rights and Duties of the Technical Coordination Committee.....	23
Part VIII Administration and Inspection.....	23
Section 1 Administration of Biotechnology	
Safety Tasks.....	23
Article 61 Administrative organization.....	23
Article 62 Rights and Duties of the Ministry of Science and Technology.....	24
Article 63 Rights and Duties of the Department of Science and Technology at Capital and Provinces.....	25

Article 64 Rights and Duties of District and Municipal Science and Technology Offices.....	26
Article 65 Rights and Duties of other Sectors.....	27
Section 2 Inspection of Biotechnology Safety Tasks.....	27
Article 66 Inspection Agency.....	27
Article 67 Contents of inspection.....	28
Article 68 Elements of inspection.....	28
Part IX Policies on Performance Generators and Measures for Violators.....	28
Article 69 Policies on performance generators.....	28
Article 70 Measures on violators.....	29
Article 71 Measures of reprimand.....	29
Article 72 Measures of punishment.....	29
Article 73 Measures of fines.....	29
Article 74 Civil measures.....	30
Article 75 Criminal measures.....	30
Article 76 Measures of additional punishment.....	30
Part X Final Provisions.....	30
Article 77 Organizational implementation.....	30
Article 78 Effective date.....	31

Lao People's Democratic Republic
Peace Independence Democracy Unity Prosperity

National Assembly

No. 39 /NA

Vientiane Capital, Dated 18 December, 2013

Unofficial Translation

Biotechnology Safety Law

Part I

General Provisions

Article 1 Objectives

This law defines the principles, regulations and measures on management and monitoring of biotechnology safety to ensure safety in research, development, handling, movement, and the use of Genetic Modified Organisms (GMOs) resulting from the use of biotechnology, which may result in having negative impacts on conservation and sustainable use of biodiversity, with a focus on the limitation and reduction of risks to the life and health of human beings, animals, plants and the environment that can be linked at the regional and international levels, and which contribute to national socio-economic development.

Article 2 Biotechnology safety

Biotechnology safety guarantees the limitation and reduction of risks caused by GMOs to the life and health of human beings, animals, plants, the environment, and socio-economic development according to the results of biotechnological science-based risk analysis.

Article 3 Explanation of terms

The definitions of terms used in this law are as follows:

1. **Biotechnology** refers to the use of the body of scientific knowledge on biological systems or living components to create or modify a product and a specific manufacturing process;
2. **Body of knowledge** refers to systems of knowledge and understanding regarding research, development and use of science;
3. **Biological** refers to things related to living organisms which display an altered nature or altered characteristics of biodiversity;
4. **Biodiversity** refers to the variety of plants, animals and microbes found in nature;
5. **Genetic resource** refers to biological resources which can transfer the genetic code that contains the basic characteristics of living organisms within a specific ecological area;
6. **Gene** refers to the basic characteristics of living organisms; it is a code used for the inheritance or transmission of characteristics from one generation to another;
7. **Ecology** refers to both the positive and negative relationships between living organisms and nonliving organisms existing in nature;
8. **Genetic Modified Organisms (GMOs)** refers to living organisms created from modified existing genetic characteristics or creating new genetic characteristics by applying techniques and the cell fusion;
9. **Traditional knowledge** refers to the knowledge of people which has been inherited traditionally and culturally for a long time through records or other referential evidence;
10. **Contained use** refers to an operation or activity whose connection shall be limited, so as to prevent the impact of GMOs on the external environment and world population;
11. **Import for direct food** refers to an import of GMOs or a combination of GMOs for human and animal consumption;
12. **Import for processing product** refers to an import of

- GMOs or a combination of GMOs to process a product;
13. **Market introduction** refers to the supply of a product using GMOs as goods to the market;
 14. **Intentional introduction into the environment** refers to the intentional introduction of GMOs which are not for limited use, or an import for direct consumption or processing;
 15. **Release into nature** refers to an act of bringing GMOs into nature. This excludes limited use and import for direct food or product processing;
 16. **Use for medicine** refers to the use of GMOs or a combination of GMOs for use in medicines;
 17. **Measures** refers to the measures used for the inspection of any increase in biodiversity that is destroyed;
 18. **Socio-economic impact** refers to a direct or indirect result of GMOs or Genetically Modified Products on socio-economic conditions.

Article 4 State policy on biotechnology safety

The State pays attention to the management of safety in biotechnology to ensure the safety, limitations and reduction of risks to life, human health, animals, plants and the environment, with the aim of creating consumer confidence in biotechnological activities,

The State encourages and promotes safety in biotechnological works by providing a budget, building basic infrastructure, developing and contributing human resources, contributing equipment for research, development, utilization, and services in genetic resources in order to integrate with regional and international levels and to contribute to national socio-economic development.

The State promotes, protects, and disseminates research results and traditional knowledge in conjunction with the use of biotechnology.

Article 5 Principles on biotechnology safety works

Biotechnology safety works shall observe the following principles:

1. Ensure consistency with the national socio-economic

development plan, science and technology strategy, and the master plan on environmental protection;

2. Ensure equality before the law for biotechnological businesses;
3. Ensure safety, transparency, and fairness, and be open to inspection;
4. Ensure international standards are met by utilizing modern biotechnology;
5. Ensure consistency with international agreements and treaties on biotechnology safety to which Lao PDR is a party.

Article 6 Scope of application

This law is applied to individuals, legal entities, and domestic and international organizations working or operating in regard to biotechnology safety in the Lao PDR.

This law does not apply to medicines made from GMOs.

Article 7 International cooperation

The State promotes foreign, regional and international relations and cooperation on biotechnology safety by exchanging their experiences, information, news, techniques, technologies, scientific research, education, human resource development and donor assistance, and follows international agreements and treaties to which the Lao PDR is a party.

Part II Biotechnological Works

Section 1 Types of Research and Development

Article 8 Biotechnological research and development

Biotechnological research and development is the process of searching for a phenomena in natural law to serve as a scientific foundation on living organisms, and its application in socio-economic development, national defense and security, healthcare, environmental

protection, and the sustainable use of genetic resources, including searching for a cause of and the management approach to reducing impacts from the use of biotechnology.

Article 9 Types of biotechnological research and development

There are three types of biotechnological research and development as follows:

1. Basic scientific research and development;
2. Applied scientific research and development;
3. Research on biotechnological risk.

Article 10 Basic scientific research and development

Basic scientific research and development refers to the use of modern biotechnology in modifying the dominant genetic characteristics of a species to implant into other species in order to create a new living organism in a laboratory.

Article 11 Applied scientific research and development

Applied scientific research and development refers to the introduction of a new species toward performing tests on environmental safety, in order to process, and increase product value and modify based on socio-economic development needs.

Article 12 Research on biotechnological risk

Research on biotechnological risk is the examination of risk factors related to GMOs which may have adverse impacts on conservation and sustainable use of biodiversity, with a focus on limiting and reducing risk to the life and health of human beings, animals, plants and the environment.

Section 2 Research and Development

Article 13 Research and development priorities

Biotechnological research and development is a new, wide open field promoted for the conservation and sustainable use of genetic resources by defining research and development plans at the national

level within priority areas that hold potential for socio-economic development as follows:

1. Biotechnology in genetic resources;
2. Biotechnology in agriculture and forestry;
3. Biotechnology in health;
4. Biotechnology in industrial processing;
5. Biotechnology in the environment.

Article 14 Biotechnology in genetic resources

Areas of biotechnological research and development of genetic resources at the national level include the following:

1. Identification of characteristics and establishment of a genetic database;
2. In-situ conservation of genetic resources such as conservation forests and conservation areas;
3. Ex-situ conservation of genetic resources such as botanic gardens and community gardens;
4. Sustainable use of genetic resources;
5. Other topics based on the needs of socio-economic development periodically.

Article 15 Biotechnology in agriculture and forestry

Areas of research and development of biotechnology in agriculture and forestry at the national level are as follows:

1. Plant variety development and improvement;
2. Animal breed development and improvement;
3. Soil and water resource development and improvement;
4. Forest resource development and improvement;
5. Other topics based on the needs of socio-economic development periodically.

Article 16 Biotechnology in health

Areas of research and development of biotechnology in health at the national level are as follows:

1. Food and nutritional value;
2. Disease testing and diagnostics;

3. Development of traditional and modern medicine;
4. Disease prevention, treatment and health promotion;
5. Other topics based on the needs of socio-economic development periodically.

Article 17 Biotechnology in the processing industry

Areas of research and development of biotechnology in the processing industry at the national level are as follows:

1. Processing and value added products;
2. Packaging and trademarks;
3. Production standards and quality;
4. Bioenergy;
5. Other topics based on the needs of socio-economic development periodically.

Article 18 Biotechnology in the Environment

Areas of research and development of biotechnology in the environment at the national level are as follows:

1. Biological indicator of ecological systems;
2. Environmental quality control;
3. Management of waste and pollutants harmful to the environment;
4. Environment conservation and rehabilitation;
5. Other topics based on the needs of socio-economic development periodically.

Section 3
Use of Biotechnology

Article 19 Use of biotechnology

Use of biotechnology is the mobilization of successful results in biotechnology research and development as specified in Articles 14, 15, 16, 17 and 18 of this law.

Article 20 Types of biotechnology use

Types of biotechnology use are as follows:

1. Contained use for research and development;

2. Import for direct food or processing products;
3. Market introduction;
4. Intentional introduction into the environment;
5. Release into nature;
6. Use for medicine.

Section 4

Protection of Research and Development Results

Article 21 Biotechnology patents

Providing that biotechnology is associated with patents in other areas, the use and transfer of such rights is managed and protected as stipulated in the Law on Intellectual Property.

Article 22 Traditional knowledge

Traditional knowledge is promoted and protected as follows:

1. Respect, protect and mobilize creativity and the actual practices of people that are related to conservation and sustainable use of genetic variation;
2. Extensive use by means of approval and promotion of creativity and skills with participation of the owners, and the benefits from knowledge, creativity and skills shall be properly shared;
3. Protect and encourage the use of genetic resources related to the traditional culture being practiced, consistent with the conservation and sustainable use of its contents;
4. Encourage and assist local populations to develop and implement measures on conservation and protection of rare areas of genetic diversity to avoid deterioration;
5. Encourage all public and private agencies to cooperate in conservation and the sustainable use of genetic resources.

Article 23 Human cloning

Human cloning is biotechnology research in health by creating a genetically identical copy of a human being through transfer of the cell nucleus and genetic traits from one cell to other another cell.

Research, development and strengthening the capacity of human

cloning for the purpose of treatment by controlling cellular proliferation for developing human organs necessary for transplantation; such treatments shall be promoted and protected.

Human cloning for reproduction by creating a human body that has a soul is prohibited.

Article 24 Access to and benefit sharing of genetic resources

All parties can access to genetic resources by using such resources consistent with environmental conditions, conservation, and the sustainable use of genetic resources, and shall share the benefits of using such resources equally and legitimately, as well as being able to access the transfer of relevant biotechnology appropriately.

Article 25 Confidential information

Individual, legal entities or organizations shall keep the results of biotechnology and genetic engineering confidential in order to protect the rights and interests in trade and national security, unless otherwise stipulated in the law.

**Part III
Biotechnology Risk Analysis**

Article 26 Biotechnology risk analysis

Biotechnology risk analysis is the scientific process by which an assessment is made in the management and communication of information on location, geographical conditions, weather and ecological characteristics, including information on biodiversity and the origin of the GMO.

Article 27 Handling request and risk Analysis

Individual, legal entities or organizations whose objective is to operate businesses associated with GMOs shall submit a handling request to the National Committee for Biotechnology Safety for consideration.

Biotechnology risk analysis shall be carried out according to the following procedures:

1. Biotechnology risk assessment;

2. Biotechnology risk management;
3. Biotechnology risk communication.

Article 28 Technical regulations on risk analysis

The National Committee for Biotechnology Safety shall collaborate with the relevant agencies to study and formulate technical regulations on risk analysis in developing and using GMOs.

Section 1

Biotechnology Risk Assessment

Article 29 Biotechnology risk assessment

Biotechnology risk assessment of GMOs or products made from such organisms is a direct or indirect assessment of scientific processes regarding risks on life, health, animals, plants and the environment, including socio-economic conditions and cultural values.

Risk assessment is carried out on a case by case basis according to changes in information which are necessary for the content and details of the GMO, or products made from such organisms for intentional use.

Article 30 Risk assessment process

Risk assessment process shall proceed as follows:

1. Defining new genetic traits and characteristics shown by a GMO which may impact the diversity of genetic resources in the environment, where attention shall be paid to risk on life, human health, animals, plants and the environment;
2. Assessment of the living conditions of things that are expected to be affected by GMOs, with attention paid to rating and type of risk diversification in the environment;
3. Assessment of results caused by possible negative impacts;
4. Overall risk estimation of GMOs based on an assessment of living conditions and possible severe impacts;
5. Recommendations on risks, which shall specify whether they are acceptable or manageable, as well as an introduction of risk measures or management if necessary.

In cases of necessity that need additional information on an issue, the applicant shall provide such information on a case by case basis during the risk assessment.

Article 31 Objectives of risk assessment

Risk assessment shall take into consideration the scientific details and techniques related to various characteristics with the objectives as below:

1. Biological characteristics of organisms that receive genetic codes or donor cells, gather information about genetic classification conditions, general name, source of origin, center of genetic diversity and explanation of the living conditions of such organisms which can exist and grow;
2. Characteristics of genetic providers, including specific traits, source of origin and its habitat;
3. Genetic characteristics that are modified, including their roles and changes in patterns that occur;
4. Classification of GMOs and differences between the biological characteristics of GMOs and organisms targeted to receive genetic codes or donor cells;
5. Introduction of proof of method for GMOs and specific traits which certify explicitness;
6. Information on the intentional use of GMOs, including new uses or adaptation of organisms, and comparison with organism data targeted to receive genetic codes or donor cells;
7. Information related to location, geography, weather and ecological characteristics, including information on biodiversity and sources of GMOs in the environment.

Section 2

Biotechnology Risk Management

Article 32 Biotechnology risk management

Biotechnology risk management is the use of the results of direct or indirect assessment through scientific processes related to risk to

life, human health, animals, plants and the environment, for use as reference for administration and management of activities associated with GMOs.

Article 33 Basic principles of risk management

Risk management shall be implemented according to primary principles as follows:

1. Create proper strategies, mechanisms and approaches in order to manage and examine risk related to obtaining the right of possession, use and cross-border movement of GMOs;
2. Formulate measures on risk assessment to prevent negative impacts of GMOs and the sustainable use of genetic resources, especially risk to life, human health, animals, plants and the environment;
3. Apply proper measures to prevent unintentional cross-border movement of GMOs; risk assessment shall be conducted before the initial release of GMOs into nature is allowed;
4. Export and import of GMOs, or self-developed GMOs, shall go through a monitoring period over a life cycle period of the organism before using.

Article 34 Approaches to risk assessment management

Approaches to risk assessment management shall proceed as follows:

1. The National Committee for Biotechnology Safety shall ensure that risk assessment is properly implemented, and such assessment shall cover all activities associated with GMOs;
2. The Technical Coordination Committee shall assess risk as well as examine the results of risk assessment that is carried out based on scientific principles and risk assessment techniques;
3. The Technical Coordination Committee shall pay attention to all information shown on GMOs. Risk assessment shall be conducted based on the primary information specified in the application and other scientific information;

4. The Technical Coordination Committee shall inspect risk assessment, based on the application, that must be carried out, or incidents that lead to additional risk assessment on a case by case basis;
5. The Technical Coordination Committee shall pay attention to measures on risk assessment that the applicant requests, and additional risk assessment measures that need to be reduced. Providing that there is dissatisfaction with the assessment results, the applicant, the Technical Coordination Committee, or experts or consultants can proceed based on the agreement of the National Committee for Biotechnology Safety;
6. The Technical Coordination Committee shall summarize and report the results of risk assessment and its examination process to the National Committee for Biotechnology Safety by providing their opinions, as well as certify other necessary alternatives, in order to ensure safety in using GMOs;
7. The National Committee for Biotechnology Safety shall ensure the availability of proper mechanisms, measures and approaches to management, administration and inspection of the identified risks;
8. The National Committee for Biotechnology Safety shall provide risk assessment reports to the applicant and the Technical Coordination Committee within 30 days from the date of receiving the report onward;
9. The applicant shall provide comments on the report of the Technical Coordination Committee in writing within 30 days from the date of receiving the report, and such report shall be considered by the National Committee for Biotechnology Safety.

Section 3

Biotechnology Risk Communication

Article 35 Biotechnology risk communication

Biotechnology risk communication is the use of risk assessment

and management results as reference for consideration and communication on the agreement results, agreement review, monitoring, providing new information, and proposals to issue an order to terminate businesses related to GMOs.

Article 36 Agreement and communication on agreement results

Agreement and communication on agreement results shall proceed as follows:

1. After receiving a risk assessment report, the National Committee for Biotechnology Safety makes the final decision on granting protection rights as requested;
2. Agreements related to point 1 above shall be made on the basis of the following:
 - a) Information provided in the application form;
 - b) Risk assessment report by the Technical Coordination Committee;
 - c) Written comments of the applicant;
 - d) Comments from society.
3. For consideration, the National Committee for Biotechnology Safety shall pay attention to matters related to the international obligations of the Lao PDR and socio-economic issues;
4. Limited information on science, knowledge, and intelligence related to limiting the negative impacts of GMOs shall not hinder the assessment of the Technical Coordination Committee;
5. The National Committee for Biotechnology Safety shall consider and make the final decision, and then issue notice of the result to the applicant within 120 days from the date of submitting the request on importing GMOs onward. In addition to the purpose of introduction into the market, notice shall be issued within 270 from the date of submitting the request onward;
6. Regarding the final agreement of the National Committee for Biotechnology Safety, the contents of supporting documentation shall be recorded on the:

- a) Certification of application status and summary of content related to the application status;
 - b) Explanation on the process of the application review;
 - c) Conclusion of risk assessment;
 - d) Notice of approval and rejection activities;
 - e) Explanation of reasons for approval or rejection.
7. Individuals, legal entities or organizations have no right to change the objectives of their activities as agreed on unless approved by the National Committee for Biotechnology Safety;
 8. The National Committee for Biotechnology Safety registers GMOs or management activities as specified in this law;
 9. Individuals, legal entities or organizations have the right to submit proposals to the administrative organization in order to reconsider the rejection of the possession rights of GMOs, or revocation and withdrawal of such right. Relevant administrative organizations shall amend such proposals based on the regulations within 30 working days from the date of receiving the proposal onward.

Article 37 Agreement revision

Agreement revision shall proceed as follows:

1. The National Committee for Biotechnology Safety can consult with the Technical Coordination Committee anytime upon receiving new scientific information, by paying attention to risk on life, animals, plants and the environment;
2. The National Committee for Biotechnology Safety shall notify the applicant about the target plan and the reasons for revision of the agreement;
3. The applicant can submit proposals to review the agreement to the National Committee for Biotechnology Safety when there is:
 - a) Changes to conditions that create impacts;
 - b) Additional scientific or technical information.
4. The National Committee for Biotechnology Safety shall have discussions with the Technical Coordination Committee according to the conditions of said changes which constitute

the cause or the main factors that can be verified and measured using a scientific approach.

5. The National Committee for Biotechnology Safety shall inform the applicant in writing, stating the reason(s), within ninety days from the day the petition is received.

Article 38 Monitoring and provision of updated information

Monitoring and provision of updated information must be conducted as follows:

1. The concessionaire shall follow up on their activities that are relevant to the rights, obligations and terms stipulated in this law.
2. The concessionaire who has updated information, or any information that has not yet been considered, shall inform the National Committee for Biotechnology Safety.
3. The concessionaire shall provide confidential information to the National Committee for Biotechnology Safety as proposed.

Article 39 Proposal of instructions

The National Committee for Biotechnology Safety shall propose to the Minister of Science and Technology to provide instructions according to each case as follows:

1. To cancel approved activities that can jeopardize the conservation and sustainable use of biodiversity, and the lives and health of human beings, animals and the environment.
2. To adopt additional measures for appraising risks from the aforementioned activities.
3. To immediately terminate activities in cases where it is found that the concessionaire commits any offence or fails to abide by the Law and regulations;
4. To terminate activities where reports are found to not be true in fact.

Part IV

Human Resource Development and Public Participation

Article 40 Human resource development

Human resource development in scientific and biotechnological areas shall be promoted and supported with education and training for the relevant sectors.

Article 41 Specialists

Specialists are scholars with skills in a specific area or graduated doctors with broad knowledge on a specific matter, and have rights and duties as follows:

1. To provide information with scientific and technological risk assessment reports concerning the conditions of genetic resources and their components;
2. To assess scientific and technological risks according to the methods defined in Article 34 of this law;
3. To certify optional measures and methods, efficiency and conditions of biotechnology, and knowledge regarding conservation and sustainable uses of genetic resources;
4. To advise in respect to the way to promote the development and passing on of technologies, scientific plans and international cooperation for research and development of conservation and sustainable uses of genetic resources.
5. To answer scientific, technical and technological questions;
6. To comply with other rights and duties stipulated in the Law and regulations.

Article 42 Public participation

Public participation in safety tasks related to transfer, preserve and using GMOs must be connected to the training so as to generate consciousness of conservation and sustainable uses of genetic resources, through expansive promotion and in order to prevent risks to the life and health of human beings, animals, plants and the environment.

Article 43 Information exchange of researches

Relevant sectors shall exchange information regarding successes in scientific, technical, economic, cultural, and social research, and traditional knowledge concerning the conservation and sustainable use of genetic resources.

Article 44 Biotechnology safety clearing house

Relevant sectors shall establish a biotechnology safety clearing house (BCH) to facilitate the information exchange of science, techniques, the environment, the Law and regulations, and experiences regarding the GMOs.

**Part V
Prohibitions**

Article 45 General prohibitions

Individuals, juristic persons or organizations are prohibited from engaging in the following conduct:

1. Performing security tasks regarding biotechnology without permission;
2. Creating obstacle(s) that hinder the promotion and development of biotechnological safety;
3. Importing outdated biotechnologies and consuming natural resources as sources, taking risks to the life and health of human beings, animals, plants and the environment;
4. Counterfeiting, destroying or using counterfeit documents pertaining to biotechnology safety;
5. Engaging in other conduct that violates the Law and regulations.

Article 46 Prohibitions for Concerned Government Officials

Prohibitions for concerned government officials are:

1. Exploiting power, duties or position to threaten others toward seeking personal and company benefit;
2. Pressing or asking for bribes or other benefits;
3. Disclosing national or governmental confidential information,

or secrets related to personal operating tasks concerning biotechnology safety;

4. Procrastinating or prolonging the time for considering documents re. biotechnology safety without good reason;
5. Counterfeiting, destroying or using counterfeit documents pertaining to biotechnology safety;
6. Other conduct that violates the Law and regulations.

Article 47 Restrictions on entrepreneurs

Entrepreneurs working on biotechnological safety are prohibited from the following:

1. Undertaking tasks that have not received permission;
2. Using one's own license as guarantee or form a partnership, for lending, leasing, transferring or selling to other parties;
3. Offering bribes to government or private officials;
4. Committing an act of violence or assuming another's name to threaten concerned governmental officials;
5. Counterfeiting, destroying or using counterfeit documents pertaining to bio-technological safety;
6. Any other conduct in violation of the Law and regulations.

Part VI Dispute Resolution

Article 48 Forms of dispute resolution

Settlement of disputes shall be undertaken as follows:

1. Settlement through compromise;
2. Settlement by administrative means;
3. Settlement by the Office of Economic Dispute Resolution;
4. Bringing a suit to a court of justice;
5. Settlement in an international manner.

Article 49 Settlement through compromise

In case of a dispute over biotechnology safety, the two parties may settle the dispute through discussion or compromise in a mutually beneficial manner.

Article 50 Settlement by administrative means

In case of a dispute over biotechnology safety pertaining to management under the responsibility of an administrative agency, the two sides have the right to submit such dispute to the aforementioned agency for resolution.

Article 51 Settlement by the Office of economic dispute resolution

In case of an economic dispute over biotechnology safety, the two parties can submit such dispute to the Office of Economic Dispute Resolution for settlement as legislated in the Law concerning economic dispute resolution.

Article 52 Bringing a suit to a court of justice

In case of a dispute over biotechnology safety, the two parties can sue at the people's court for adjudication according to Law and regulations.

Article 53 Settlement by international arbitration

In case of a dispute over biotechnology safety by international arbitration, such dispute shall comply with international agreements and conventions to which the Lao PDR is a party.

Part VII

**The Committee for Biotechnology Safety
Administration**

Article 54 The Committee for Biotechnology Safety Administration

The Committee for Biotechnology Safety Administration consists of:

1. The National Committee for Biotechnology Safety
2. The Technical Coordination Committee

In cases where it is necessary, the Committee for Biotechnology Safety Administration may be established in local areas.

Article 55 Location and functions of the National Committee for Biotechnology Safety

The National Committee for Biotechnology Safety is not an ad

hoc organization. This Committee has technical or academic functions and responsibilities for organizationally implementing tasks concerning biotechnology safety, and consists of representatives from ministries and organizations related to biotechnology and biotechnology safety.

Article 56 Structure of the National Committee for Biotechnology Safety

The National Committee for Biotechnology Safety consists of:

1. Minister of the Ministry of Science and Technology as President;
2. Deputy Minister of the Ministry of Natural Resources and Environment as Vice president;
3. Deputy Minister of the Ministry of Agriculture and Forestry as Vice-president;
4. Deputy Minister of the Ministry of Public Health as committee member;
5. Deputy Minister of the Ministry of Science and Technology as committee member and Chief of the Technical Coordination Committee;
6. Other relevant Deputy Ministers as committee members.

The National Committee for Biotechnology Safety is authorized by the Prime Minister and maintains a Technical Coordination Committee as the secretariat at the Ministry of Science and Technology.

Article 57 Rights and Duties of the National Committee for Biotechnology Safety

The National Committee for Biotechnology Safety has the rights and duties as follows:

1. Improving or modifying conditions, standards, manuals and procedures of the Ministry of Science and Technology and other relevant ministries in the implementation of biotechnology risk analysis;
2. Giving instructions to the Technical Coordination Committee in terms of risk assessment, concessions, importation, transportation across borders, and limitations on usage upon

- releasing into nature, and marketing;
3. Creating internal regulations and technical procedures concerning risk analysis;
 4. Establishing an biosafety clearing house and facilitating public access to information regarding living things with modified genetic characteristics or products made from living things;
 5. Promoting training, and raising consciousness and participation of people related to activities protected by this Law, including publishing manuals and other printing materials related to biotechnology safety tasks;
 6. Establishing administrative mechanisms to ensure the appropriateness of concessions, distribution and filing of documents and information connecting to processes related to submitting applications, attached documents or other relevant materials;
 7. Considering applications and proposing approval or cancellation re. concessions, importation, exportation, transportation across borders, contained uses, environmental release and marketing;
 8. Summary reports on implementation shall be submitted to the Government regularly;
 9. Performing other rights and duties as legislated in the Law and regulations.

Article 58 Location and functions of the Technical Coordination Committee

The Technical Coordination Committee is an officially designated unit. It functions as the Chief of Staff and Secretariat of the National Committee for Biotechnology Safety and is authorized by the President of the National Committee for Biotechnology Safety.

Article 59 Structure of the Technical Coordination Committee

The Technical Coordination Committee consists of:

1. Deputy Minister of the Ministry of Science and Technology as Head;
2. Director General of key concerned Department and Institute

- as Deputy Heads;
3. Director General of other concerned Department and Institute as members;
 4. Specialists from other concerned sectors as members;
 5. Representatives from concerned organizations as members;
 6. Various technical staff as assistants.

Article 60 Rights and Duties of the Technical Coordination Committee

The Technical Coordination Committee has the rights and duties as follows:

1. Implementing and reviewing risk assessment;
2. Stipulating and reviewing risk management measures;
3. Creating mechanisms for reporting, proposing measures for the reduction of risks, and implementation of biotechnological safety;
4. Giving technological advice and examining applications submitted to the National Committee for Biotechnology Safety for consideration;
5. Reports on implementation shall be regularly submitted to the National Committee for Biotechnology Safety;
6. Performing other rights and duties as legislated in the Law and regulations.

Part VIII

Administration and Inspection

Section 1

Administration of Biotechnology Safety Tasks

Article 61 Administrative organization

The Government is the administrative body controlling biotechnology safety tasks centrally, with unity throughout the country, by entrusting the Ministry of Science and Technology to be the owner and take direct responsibility, and collaborate with ministries, other organizations and local relevant authorities.

The administrative organization controlling biotechnology safety tasks consists of:

1. The Ministry of Science and Technology;
2. The Department of Science and Technology at Capital and Provinces;
3. Science and Technology Office at District and Municipality.

In cases where it is necessary, a Science and Technology Unit may be established in each village.

Article 62 Rights and Duties of the Ministry of Science and Technology

In the management of biotechnology safety tasks, the Ministry of Science and Technology has the rights and duties as follows:

1. Researching, stipulating policies on biotechnologies and GMOs as a national action plan, the Law and regulations, technical instructions, plans and management, and monitoring projects in detail.
2. Organizationally implementing such management and monitoring, as well as reporting the conditions of biotechnologies and GMOs throughout the country.
3. Being the center for collaborating with sectors and local authorities, and researching and solving problems regarding biotechnologies and GMOs;
4. Giving instructions to development projects and activities concerning the provision of reports on biotechnologies and GMOs;
5. Following up on organizational implementation of the National Action Plan, the Law and regulations, technical instructions, plans, and exhaustive projects in terms of biotechnologies and GMOs;
6. Granting permission to or withdrawing permission from any organizational service operations concerning biotechnologies and GMOs;
7. Collaborating with concerned parties that are entitled to modify, pause, move or abolish any activity causing adverse impacts on biodiversity from the use of biotechnologies and GMOs;

8. Receiving and considering propositions of peoples and concerned persons on biotechnological safety and GMOs;
9. Discussing tasks related to biotechnologies and GMOs;
10. Constructing, increasing levels of knowledge for academic staff together with training, and raising consciousness on biotechnologies and GMOs in all sectors of society throughout the country by collaborating with the concerned sectors and local authorities;
11. Organizationally disseminating, summarizing and appraising the information system of biotechnologies and GMOs;
12. Coordinating and cooperating with international organizations working on biotechnologies and GMOs;
13. Summary reports on implementation of tasks of biotechnology safety shall be submitted to the government regularly;
14. Performing other rights and duties as stipulated under the Law and regulations.

Article 63 Rights and Duties of the Department of Science and Technology at Capital and Provinces

In the management of tasks concerning biotechnology safety, the Department of Science and Technology at Capital and Provinces has the rights and duties under its areas of responsibility as follows:

1. Implementing the Law and regulations on biotechnology safety;
2. Creating and implementing plans on biotechnology and GMOs based on the integral plan of the Ministry of Science and Technology;
3. Researching and solving problems about biotechnology safety and GMOs related to their local areas;
4. Monitoring implementation of the Law and regulations related to their local divisions concerning biotechnology safety and GMOs;
5. Receiving and deliberating propositions from persons and parties related to their local divisions regarding biotechnology safety and GMOs, and submitting such propositions to the

Ministry of Science and Technology for consideration and settlement;

6. Reporting, discussing and exchanging experiences regarding science and technology with the Ministry of Science and Technology and related sectors in their local divisions in order to solve problems related to biotechnology safety and GMOs;
7. Building capacity and increasing levels of knowledge for technical staff working on science and technology, providing training, and raising awareness regarding biotechnology safety and GMOs for people and sectors;
8. Collecting data and summarizing and disseminating information regarding biotechnology safety and GMOs;
9. Coordinating and cooperating with international organizations working on biotechnologies and GMOs;
10. Summarized reports on implementation of tasks regarding biotechnology safety shall be submitted to the Ministry of Science and Technology and provincial governors, and the Mayor of Capital, regularly;
11. Performing other rights and duties as stipulated by Law and regulations;

Article 64 Rights and Duties of District and Municipal Science and Technology Offices

In the management of tasks regarding biotechnology safety, the Science and Technology Office of Districts or Municipalities have the rights and duties under their areas of responsibility as follows:

1. Creating and implementing plans and procedures concerning biotechnology safety and GMOs in their districts and municipalities based on the plans and procedures of the Department of Science and Technology at Capital and provinces, to which they are attached;
2. Researching and solving problems about biotechnology and GMOs;
3. Monitoring implementation of the Law and regulations

- concerning biotechnology and GMOs;
4. Receiving and deliberating propositions of persons and sectors in relation to biotechnological safety and GMOs, and submitting proposals to the Department of Science and Technology for consideration and settlement;
 5. Discussing and exchanging experiences related to science and technology with provincial and Capital administration and inspection units, and with local authorities and other relevant offices so as to solve problems regarding biotechnologies and GMOs;
 6. Providing training and creating consciousness and awareness regarding biotechnologies and GMOs for people and concerned parties;
 7. Collecting data, summarizing, deliberating and disseminating information regarding biotechnology safety and GMOs;
 8. Reports on the implementation of tasks related to biotechnology safety and GMOs shall be submitted to the Department of Science and Technology and Governors and heads of municipalities regularly;
 9. Performing other rights and duties as stipulated in the Law and regulations and assigned by higher ranking authorities.

Article 65 Rights and Duties of other Sectors

In the management of tasks regarding biotechnology safety, other sectors, such as Sectors of Natural Resources and the Environment, Agriculture and Forestry, Public health, Industry and Commerce, and Planning and Investment, have the rights and duties to collaborate and cooperate with Science and Technology Sector according to the functions within their areas of responsibility.

Section 2

Inspection of Biotechnology Safety Tasks

Article 66 Inspection Agency

The Inspection Agency for biotechnology safety consists of:

1. The Internal Inspection Agency, which shall also manage works related to bio-technological safety as stipulated in

Article 61 of this Law;

2. The External Inspection Agency, which includes the National Assembly, Government Inspection and Anti-corruption Authority, State Inspection Authority, Lao Front for National Construction, mass organizations and mass media, according to the relevant laws.

Article 67 Contents of inspection

The monitoring of biotechnology safety means inspection of all activities related to administration; namely research, development, services and usage of biotechnologies and GMOs according to the Law and regulations, focusing on protection from risks that may have adverse impacts on the life and health of human beings, animals, plants and the environment.

Article 68 Elements of inspection

Inspections consist of 3 elements as follows:

1. Normal inspection, which is the regular inspection implemented as planned and rigidly scheduled;
2. Inspection with notice, which is an unplanned inspection when deemed necessary; the target of such inspection shall be informed in advance;
3. Sudden inspection, which is an urgent inspection, and where the target of the inspection is not informed in advance.

The inspection of tasks related to biotechnology safety shall be performed properly and strictly according to the Law and regulations.

Part IX

Policies on Performance Generators and Measures for Violators

Article 69 Policies on performance generators

Persons, juristic persons or organizations who conscientiously contribute to the tasks of research and development and usage of biotechnologies in socio economic development and environmental

preservation will be praised or rewarded through other policies according to the regulations.

Article 70 Measures on violators

Persons, juristic persons or organizations that violate this Law or regulations related to biotechnological safety will be reprimanded, warned, punished, fined, or shall compensate for the damage or crime, with a light or heavy penalty accordingly.

Article 71 Measures of reprimand

Persons, juristic persons or organizations who violate this Law or regulations related to biotechnology safety by committing minor offenses will be reprimanded or warned accordingly.

Article 72 Measures of punishment

An official who violates this Law by infringing a prohibition which is not a criminal offense, causing damage of low value or unfaithfully reporting, will be punished based on each case as follows:

1. Such official will be warned about the offense according to the Law and regulations concerning civil servants, and this shall be recorded in their personal record;
2. Promotion, salary raise, or praise for such official will be suspended;
3. Such official will be discharged or moved to a lower position;
4. Such official will be dismissed from the government without any benefits.

Those who receive punishment shall return any assets obtained illegally to the organization in full.

Article 73 Measures of fines

Persons, juristic persons or organizations shall be fined according to the following cases:

1. Those who do not respond heedfully after receiving a warning or reprimand;
2. Those who cause negative impacts or damage to preservation and the sustainable use of biodiversity;

3. Those who degrade environmental quality over the level stipulated by standards;
4. Those who research, develop, serve or use GMOs improperly, destroying the life and health of human beings, animals, plants and the environment;
5. Those who fail to comply with stipulations in the report on risk assessment of GMOs;
6. Those who deny or refuse to cooperate with relevant government officials;

The rates of such fines shall be decided in a separate procedure;

Article 74 Civil measures

Persons, juristic persons or organizations that violate this Law and regulations concerning biotechnological safety which cause damage to state or collective or individual property will be responsible for compensation of the damage they cause.

Article 75 Criminal measures

Any person who violates this Law and regulations concerning biotechnology safety which are considered criminal offenses shall be punished according to criminal law, dependent upon the severity of the crime.

Article 76 Measures of additional punishment

Aside from the main punishment as stated in Article 75 of this Law, the offender will receive additional punishment, such as suspension, withdrawal of license or termination of business, and confiscation of vehicles/materials used for committing such offense.

Part X Final Provisions

Article 77 Organizational implementation

The Government of the Lao People's Democratic Republic is the executor of this Law.

Article 78 Effective date

This Law is effective from the date the Presidential Decree is issued and promulgated by the President of the Lao People's Democratic Republic, and fifteen days after the Official Chronicle is recorded.

Any provisions or articles contrary to this Law are nullified.

President of the National Assembly

Pany YATHOTOU

ໃບອະນຸຍາດເລກທີ: 93 /ກຍ.ກອກ

ພິມທີ່ ເກົ້າຍອດ ອີເມດຈ໌

ພິມຄັ້ງທີ I

ຈຳນວນ 1000 ຫົວ

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ:

